

רָבָה. בְּגִין כִּד אֵלִין אֵינוּן חֵבְרִים מְשַׁתְּפִים בְּהַדָּה.
 זַבְּאָה חוּלְקָהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי, דְּאֵינוּן
 זְכוּ לְהָא לְמַתְוֵי חֵבְרִים בְּהַדָּה, עֲלִיִּהוּ כְּתִיב, (תהלים
 קכב) לְמַעַן אֶחֱי וְרַעִי וְגו'.

פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה נב) הִנֵּה יִשְׁכֵּל עַבְדֵי יְרוּם וְנִשְׂאָ
 וְנִבְהָ מְאֹד. זַבְּאָה חוּלְקָהוֹן דְּצַדִּיקֵיִא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִי לֹון אֶרְחֵי דְּאוּרִיִּתָּא לְמַתְּדָּ
 בְּהוּ. תָּא חַזִּי, הָאִי קָרָא רָזָא עֲלָאָה אִיהוּ, הִנֵּה יִשְׁכֵּל
 עַבְדֵי וְאוּקְמוּתָּ. אֲבָל תָּא חַזִּי, כִּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עֲלְמָא, עֶבֶד לָהּ לְסִיחָרָא וְאוּעֵר לָהּ נְהוּרְתָּא
 דְּהָא לִית לָהּ מְנַרְמָה כְּלוּם. וּבְגִין דְּאוּעִירַת גְּרַמָּה,
 אֶתְנַחְרָא בְּגִין שְׂמִשָּׂא, וּבְתוּקָא דְּנְהוּרִין עֲלָאִין.

וּבְזִמְנָא דְּהָהּ בִּי מִקְדָּשָׁא קַיִים, יִשְׂרָאֵל הוּוּ

לשון הקודש

לְהֵם דְּרַבִּי הַתּוֹרָה לְלַבֵּת בְּהֵם. כַּאֲ
 רָאָה, הַפְּסוּק הִנֵּה הוּא סוּד עֲלִיוֹן, הִנֵּה
 יִשְׁכֵּל עַבְדֵי וּבְאֵרוּתָּ. אֲבָל כַּאֲ רָאָה,
 כְּשִׁבְרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם,
 עָשָׂה אֶת הַלְבָנָה וְהַקְסִין לָהּ אֶת אוֹרָהּ,
 שְׁחַרְי אֵינן לָהּ מַעְצָמָה כְּלוּם. וּמִשּׁוּם
 שְׁהַקְסִינָה אֶת עַצְמָהּ, הַאִירָה בְּגִלְל
 הַשְּׂמִשׁ וּבְחֻזְק הָאוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים.

וּבְזִמְנָא שְׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיִם, יִשְׂרָאֵל
 הִיוּ מְשַׁתְּדִלִים בְּקַרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת

אֶהְבֵּהּ, אוֹתָם שְׁנַפְנָם הָאוּר שֶׁל
 הָאֶהְבֵּה הַקְסִינָה שְׁגַדְחִית מֵאֶהְבֵּה
 רָבָה. מִשּׁוּם כִּד אֵלָה הֵם חֵבְרִים
 מְשַׁתְּפִים עִמָּה. אֲשַׁרְי חֲלָקָם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהֵם זְכוּ לָזֶה לְהִיּוֹת
 חֵבְרִים עִמָּה, עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (שם קכב)
 לְמַעַן אֶחֱי וְרַעִי וְגו'.

פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה נב) הִנֵּה יִשְׁכֵּל עַבְדֵי
 יְרוּם וְנִשְׂאָ וְנִבְהָ מְאֹד. אֲשַׁרְי חֲלָקָם
 שֶׁל הַצַּדִּיקִים שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּלָה

מִשְׁתַּדְּלִין בְּקוֹרְבָנֵי וְעֲלוֹנֵי וּפּוֹלְחָנֵי, דְּהוּוּ עֲבָדִין
 בְּחֵי וְלִינְאֵי וַיִּשְׂרְאֵלֵי בְּגִין לְקִשְׂרָא קִשְׂרִין וְלֹאֲנַהֲרָא
 נְהוּרִין. וְלִבְתַּר דְּאֲתַחְרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא אֲתַחֲשַׁד נְהוּרָא,
 וְסִיחָרָא לָא אֲתַנְהִירַת מִן שְׂמֵשָׁא, וְשְׂמֵשָׁא (דף קפא ע"ב)
 אֲסַתְּלַק מִנָּה וְלֹא אֲתַנְהִירָא, וְלִית לָךְ יוֹמָא דְלֹא
 שְׁלֵטָא בֵּיה לְוֹטִין וְצַעְרִין וְכַאֲבִין בְּמַה דְּאֲתַמַּר.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְמִטֵּי זְמַנָּא דְסִיחָרָא לְאֲתַנְהִירָא, מַה
 כְּתִיב הִנֵּה יִשְׁפִּיל עַבְדִּי, עָלֶיהָ דְסִיחָרָא
 אֲתַמַּר הִנֵּה יִשְׁפִּיל עַבְדִּי דָּא הוּא רָזָא דְמַהִימְנוּתָא.
 הִנֵּה יִשְׁפִּיל, דְּאֲתַעַר אֲתַעְרוּתָא לְעִילָא כְּמַאן דְּאֲרַח
 רִיחָא וְאֲתֵי לְאֲתַעְרָא וְלֹאֲסַתְּפִלָּא. יְרוּם, מְסַטְרָא
 דְנְהוּרָא עֲלָאָה דְכָל נְהוּרִין.

יְרוּם, בְּמַה דְּאֲתַאמַר, (ישעיה ל) וְלִכְן יְרוּם לְרַחֲמֵכֶם.
 וְנִשְׂא, מְסַטְרָא דְאַבְרָהָם. וְגַבְהָ, מְסַטְרָא

לשון הקודש

מה כתוב? הנה ישפיל עבדי. נאמר על
 הלבנה הנה ישפיל עבדי, זהו סוד
 האמונה. הנה ישפיל - שמתעוררת
 התעוררות שלמעלה, כמי שהריח ריח
 ובא להתעורר ולהסתכל. ירום - מצד
 האור העליון של כל האורות.

ירום - כמו שנאמר (ישעיה ל) ולכן ירום
 לרחמכם. ונשא - מהצד של אברהם.

ועבודות שהיו עושים הכהנים ולוים
 וישראלים כדי לקשר קשרים ולהאיר
 אורות. ולאחר שנחרב בית המקדש,
 נחשד האור, והלבנה לא הוארה מן
 השמש, והשמש הסתלק ממנה ולא
 האירה, ואין לך יום שלא שולטים בו
 קללות וצער וכאבים, כמו שנתבאר.
 ובאותו זמן שהגיע זמן הלבנה להאיר,

דִּי־צַחֲקָ. מְאֹד, מִסְטָרָא דִּי־עֵקֶב. וְאַף עַל גַּב דִּיאֻקְמוּתָ,
וְכֹלָא תַד בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא יתְעַר קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְעָרוּתָא
עֲלָאָה לְאַנְהָרָא לָהּ לְסִיחָרָא בְדִקָּא יְאוּת
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה ל) וְהָיָה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר
הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעַתִּים כְּאֹר שְׁבַעַת
הַיָּמִים. וּבְגִין כֶּךָ יתּוֹסֵף בָּהּ רוּחַ עֲלָאָה, וּבְגִין כֶּךָ
יתְעָרוּן כִּדִּין כֹּל אֵינֹון מִיִּתְיָא דְאֵינֹון גּוֹ עֶפְרָא. וְדָא
הוּא עֲבָדִי, רָזָא דְמִכְתָּחַן דְמֵאֲרִיָּה בִידִיָּה. כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר, (אֵל עֲבָדוּ זְקַן בֵּיתוֹ וּכְמָה דְאַתְּ אָמַר), (בראשית כד) וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם
אֵל עֲבָדוּ, דָּא סִיחָרָא כְּמָה דְאַתְמָר, מִטְטְרוּן דְאֵיִתּוּ
עֶבֶד שְׁלִיחָא דְמֵאֲרִיָּה.

זְקַן בֵּיתוֹ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים לו) נֵעַר הָיִיתִי גַם

לשון הקודש

יתְעָרוּרוּ אֵז כֹּל אוֹתָם הַמֵּתִים שְׁהֵם
בְּתוֹךְ הַעֶפְרָא. וְהוּוּ עֲבָדִי, הַסּוֹד
שְׁמִפְתָּחוֹת רַבּוֹנוּ בְּדוּד, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר וְאֵל
עֲבָדוּ זְקַן בֵּיתוֹ, וְכְמוֹ שְׁנֵאֲמַר (בראשית כד) וַיֹּאמֶר
אֲבָרְהָם אֵל עֲבָדוּ. זֶה הַלְבָנָה כְּמוֹ
שְׁנֵאֲמַר, מִטְטְרוּן שְׁהוּא עֶבֶד שְׁלִיחָ
רַבּוֹנוּ.

זְקַן בֵּיתוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (תהלים לו) נֵעַר
הָיִיתִי גַם זְקַנְתִּי. הַמִּשְׁלַל בְּכֹל אֲשֶׁר לוֹ,

וּגְבַהּ - מִהַעֲדָ שֶׁל יִצְחָק. מְאֹד - מִצְדוֹ
שֶׁל יִעֲקֹב. וְאַף עַל גַּב שְׁבִאֲרוּהוּ, וְהַכֹּל
אַחֲרַי בְּסוֹד שֶׁל הַחֻכְמָה.

וּבְהַהוּא זְמַן יתְעָרַר הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא
הַתְעָרוּרוֹת עֲלִיזוּנָה לְהֵאִיר לְלִבְנָה
כְּרֵאוּי, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (שם) וְהָיָה אֹר
הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה
שְׁבַעַתִּים כְּאֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים. וּמִשּׁוֹם
כֶּךָ תִּתּוֹסֵף לָהּ רוּחַ עֲלִיזוּנָה, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ

זָקַנְתִּי. הַמּוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ, בְּגִין דְּכָל גְּוֹנִין אֶתְחַזֵּן
בֵּיה יְרוֹ"ק וְחַו"ר וְסוּמ"ק.

שִׁים נָא יָדָךְ תַּחַת יְרֻכִי, דָּא הוּא צַדִּיק רָזָא דְמַלְתָּה,
קִיּוּמָא דְעֵלְמָא. דְהָא כְדִין הָאֵי עֶבֶד מְמַנָּא
בְּרָזָא עֲלָאָה לְאַחֲזִיָּא לֹוֹן לְדִיּוּרֵי עַפְרָא וְיִתְעַבֵּיד
שְׁלִיחָא בְרוּחָא דְלַעִילָא וְלְאַתְבָּא רֻחִין וְנִשְׁמַתִּין
לְאַתְרֵיהוֹן לְאַיְנוֹן גּוּפֵי (כ"א דְאַתְאֲכִלוּ) דְאַתְבְּלוּ וְאַתְרַקְבוּ
תַּחֲזוֹת עַפְרָא.

וְאַשְׁבִּיעֶךָ בְּיַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. וְאַשְׁבִּיעֶךָ, מָאִי
וְאַשְׁבִּיעֶךָ. לְאַתְלַבְּשָׂא בְּרָזָא דְשִׁבְעַ
נְהוּרִין עֲלֵאִין דְאַיְנוֹן רָזָא דְשְׁלִימוֹ עֲלָאָה. אֲשֶׁר לֹא
תִקַּח אִשָּׁה, דָּא הוּא גּוּפָא דְתַחֲזוֹת עַפְרָא דְאִית לִיה
קִיּוּמָא לְאַקְמָא מַעַפְרָא. דְכָל אֵינּוֹן דְאַתְקַבְּרוּ בְּה
וְזָכוּ לְאַתְקַבְּרָא בְּאַרְעָא דִישְׂרָאֵל אֵינּוֹן יִתְעַרְוִין

לשון הקודש

וְנִרְקְבוּ תַחַת הָעֵפֶר.
וְאַשְׁבִּיעֶךָ בְּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם.
וְאַשְׁבִּיעֶךָ - מה זה וְאַשְׁבִּיעֶךָ? לְהַתְלַבֵּשׁ
בְּסוּד שֶׁל שִׁבְעָה אֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים, שֶׁהֵם
סוּד הַשְּׁלֵמוֹת הָעֲלִיּוֹנָה. אֲשֶׁר לֹא תִקַּח
אִשָּׁה - זֶהוּ הַגּוּף שֶׁתַּחַת הָעֵפֶר שֶׁיֵּשׁ לוֹ
קִיּוּם לְהַקִּים מִהָעֵפֶר, שֶׁכָּל אוֹתָם
שֶׁנִּקְבְּרוּ בְּה' וְזָכוּ לְהַקְבֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל,

מִשׁוּם שֶׁכָּל הַגְּוֹנִים נִרְאִים בּו יְרוֹ"ק וְלִבְיָן
וְאַרְ"ם.

שִׁים נָא יָדָךְ תַּחַת יְרֻכִי - זֶהוּ הַצַּדִּיק,
סוּד הַדְּבַר קִיּוּם הָעוֹלָם, שֶׁחֲרִי אֹז הָעֶבֶד
הַזֶּה מְמַנָּה בְּסוּד עֲלִיּוֹן לְהַחֲיוֹת אֶת
שׁוּבְנֵי הָעֵפֶר, וְיַעֲשֶׂה שְׁלִיחַ בְּרוּחַ שֶׁל
מַעְלָה לְהַשִּׁיב הַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת
לְמִקוּמָן לְאוֹתָם גּוּפִים וְשִׁנְאֲכִלוּ שֶׁהִתְבְּלוּ

בְּקִדְמוּתָא, כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא. דְכִתְיִב, (ישעיה כו) יְחִיו
 מִתִּיד, בְּקִדְמוּתָא אֲלִין מִתִּין דְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. נְבִלְתִי
 יְקוּמוּן, אִינוּן מִתִּין דְשָׂאָר אַרְעָאן. וְעַל דָּא לְאִינוּן
 גּוֹפִיהוּן דְיִשְׂרָאֵל דְאַתְקַבְּרוּ תַמָּן, וְלֹא לְגוֹפִי דְשָׂאָר
 עַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה דְאַסְתָּאבָּא אַרְעָא מִיְנֵיהוּ.

וְעַל דָּא אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי. מָאי לְבָנִי. דְכָל
 נְשָׁמָתִין דְעֵלְמָא דְנִפְקִי מִהֶהוּא נְהָר דְנִגְדִיד
 וְנִפְיָק, אִינוּן בְּנִין לְקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. וְעַל דָּא אֲשֶׁר
 לֹא תִקַּח אִשָּׁה, דָּא גּוֹפָא. לְבָנִי, דָּא נְשָׁמָתָא. מְבִנּוֹת
 הַכְּנַעֲנִי, אֲלִין גּוֹפִין דְעַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, דְזָמִין
 קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְנַעֲרָא לֹון מְאַרְעָא קִדְשָׁא. כְּמָה
 דְאַתְ אָמַר, (איוב לח) וַיִּנְעֲרוּ רַשְׁעִים מִכְּנָה. כְּמָאן
 דְמִנְעַר טְלִיתָא מְזוֹתְמָא דִּילָהּ.

לשון הקודש

מאותו נהר ששופע ויוצא, הם בנים
 לקדוש-ברוך-הוא. ועל זה אשר לא
 תקח אשה - זה הגוף. לבני - זו
 הנשמה. מבנות הכנעני - אלו גופות
 של עמים עובדי עבודה זרה שעתידי
 הקדוש ברוך הוא לנער אותם מהארץ
 הקדושה, כמו שנאמר (איוב לח) וינערו
 רשעים מכנה, כמי שמנער טלית
 מהזקמה שלה.

הם יתעוררו בראשונה, כמו שבארנו,
 שכתוב (ישעיה כו) יחיו מתידי, בראשונה -
 אלו המתים של ארץ ישראל. נבלתי
 יקומו - אותם המתים של שאר
 הארצות. ועל זה לאותם גופים של
 ישראל שנקברו שם, ולא לגופות שאר
 העמים עובדי עבודה זרה שהארץ
 נטמאה מהם.

ועל כן, אשר לא תקח אשה לבני. מה
 זה לבני? שכל נשמות העולם שיוצאות

כִּי אֵל אֶרֶצִי וְאֵל מוֹלַדְתִּי תִלְךְ. אֶרֶצִי, דָּא הִיא
 אֶרֶץ קַדִּישָׁא דְאִיהוּ קַדְמָא לְכָל שְׂאֵר אֶרְעִין
 כְּמָה דְאִתְמַר. (ועל דא כי אל ארצי דא ארעא קדישא דאיהו דיליה בין כל
 שאר ארעין דפליג לון לממנן אחרנין) וְעַל דָּא כִּי אֵל אֶרֶצִי, וְאֵל
 מוֹלַדְתִּי. פִּינּוּן דְאָמַר אֵל אֶרֶצִי מַהוּ וְאֵל מוֹלַדְתִּי.
 אֵלָא אֵל אֶרֶצִי כְּמָה דְאִתְמַר, (מהו) וְאֵל מוֹלַדְתִּי אֵלִין
 אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב, וַיִּקַּח הָעֶבֶד כְּמָה דְאִתְמַר.
 עֲשָׂרָה גְמֻלִים, אֵלִין אֵינּוּן עֲשָׂרָה דְרָגִין דְהֵאִי
 עֶבֶד שְׁלָמָא עֲלֵיהוּ, כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא. מְגַמְלֵי אֲדָנִיו,
 דְאֵינּוּן כְּתִיבָא גּוֹנָא מִמֶּשׁ כְּמָה דְאִתְמַר, וְהֵאִי עֶבֶד
 שְׁלָמָא וְאִתְתַּקַּן בְּהוּ.

וְכָל טוֹב אֲדָנִיו בְּיָדוֹ, כָּל הַהוּא טִיבוּ רִיחִין
 עֲלָאִין דְנִפְקִי מִגּוֹ אֵינּוּן נְהוּרִין וּבוֹצֵינִין

לשון הקודש

מוֹלַדְתִּי? אֵלוּ הֵם יִשְׂרָאֵל
בא ראה מה כתוב, ויקח העבד - כמו
 שנתבאר. עשרה גמלים - אלו הם עשר
 דרגות שהעבד הזה שולט עליהם כמו
 שלמעלה. מגמלי אדניו - שהם באותו
 גון ממש, כמו שנתבאר, והעבד הזה
 שולט ונתקן בהם.
וְכָל טוֹב אֲדָנִיו בְּיָדוֹ - כל אותו טוב

כִּי אֵל אֶרֶצִי וְאֵל מוֹלַדְתִּי תִלְךְ. אֶרֶצִי
 - זו הארץ הקדושה שהיא ראשונה
 לְכָל שְׂאֵר הָאֶרְצוֹת, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאֵר. וְעַל
 זֶה כִּי אֵל אֶרֶצִי, זֶה הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא שְׁלוֹ בֵּין
 כָּל שְׂאֵר הָאֶרְצוֹת שְׁחֵלַק אוֹתָם לְמַמְנֵי אַחֲרֵיהֶם,
 וְעַל זֶה כִּי אֵל אֶרֶצִי וְאֵל מוֹלַדְתִּי. פִּינּוּן
 שְׁאָמַר אֵל אֶרֶצִי, מַה זֶה וְאֵל מוֹלַדְתִּי?
 אֵלָא אֵל אֶרֶצִי, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאֵר. (מה זה) וְאֵל

עֲלָאִין. וְכֹל טוֹב אֲדַנּוּ, הֵהוּא שְׁמוּשָׁא דְשְׁמוּשָׁא
דְּאַתְמִשְׁנָא בָּהּ בְּסִיחָרָא.

וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אָרֶם נֶהְרִים, דָּא אֶתְר דְּאַרְעָא
קַדִּישָׁא דְּבִכְתּוּב תַּפְּנֵן רַחֵל כּוּד חָרִיב בְּי
מְקַדְשָׁא. וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לָעִיר אֶל בְּאֵר הַמַּיִם,
לְאַתְתַּקְפָּא חִילָהָא בְּתוֹקְפָהָא כְּדָקָא יְאוּת עַד לֹא
תִיעוּל לְאַקְמָא לֹזֵן לְאַיִנוּן גּוֹפִין.

לְעֵת עָרֵב, מָאֵי לְעֵת עָרֵב. דָּא עָרֵב שְׁבֵת
דְּאַיְהוּ זְמַנָּא דְּאַלְפֵי שְׁתִּיתָאָה. לְעֵת עָרֵב כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר (תהלים קד) וְלַעֲבוּדְתוֹ עַדֵי עָרֵב, וּכְתִיב, (ירמיה
ו) כִּי יָנֹטוּ צְלָלֵי עָרֵב.

לְעֵת צֵאת הַשָּׁאֲבֹת, דְּהֵהוּא זְמַנָּא זְמִינִין לְמִיקָם
וְלֹאֲחִיָּיא בְּקַדְמִיתָא מְכַל שְׂאֵר בְּנֵי עַלְמָא,
אַיִנוּן דְּשָׂאֲבֵי מִימּוֹי דְּאַזְרִייתָא (ישעיהו), בְּגִין דְּאַתְעַסְקוּ

לשון הקודש

מִרְם תַּכְנֵס לְהַקִּים אֶת אוֹתָם הַגּוֹפִים.
לְעֵת עָרֵב, מָה זֶה לְעֵת עָרֵב? זֶה עָרֵב
שְׁבֵת שֶׁהוּא הַזְּמַן שֶׁל הָאֵלֶּף הַשְּׁשִׁי.
לְעֵת עָרֵב – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד)
וְלַעֲבוּדְתוֹ עַדֵי עָרֵב, וּכְתוּב (ירמיה ו) כִּי
יָנֹטוּ צְלָלֵי עָרֵב.

לְעֵת צֵאת הַשָּׁאֲבֹת – שְׁבִאוֹתוֹ זְמַן
עֲתִידִים לְקוּם וּלְהַחְיוֹת. כְּרִאשׁוֹנָה
מְכַל שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם אוֹתָם שְׁשׂוֹאֲבֵים

הַרְיחוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שְׁשׂוֹאֲבֵים מִתּוֹךְ אוֹתָם
אוֹרוֹת וּמְאוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים. וְכֹל טוֹב אֲדַנּוּ
– אוֹתוֹ הַשְּׁמוּשׁ שֶׁל הַשְּׁמֵשׁ שְׁנַמְשָׁבָה
בָּהּ בְּלִבְנָה.

וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אָרֶם נֶהְרִים – זֶהוּ
הַמְּקוֹם שֶׁל הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה שְׁשֵׁם
בְּכֹתָהּ רַחֵל כְּשֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.
וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לָעִיר אֶל בְּאֵר
הַמַּיִם – לְהַתְחַזֵּק בְּחָהּ בְּחֻקָּהּ כְּרִאוּי